

قلدی تسلیم مالک اندر ہم
ہوں کہ اولدی بوقصد اقباض
بزرگ آفرندہ بیچہ گو آہ
طی ادب مہر کبھی مکتونے
ہوں بو مکتوب مالک بیدی
ہوں عزیز اولدی ماہ کنگانہ
کلجک آفرخوتی قتنہ
مالک دیدی یوسف خوانہ
شاید اولک پکچہ چیلہ ادہ
قورقو لاری بوایدی کم قچہ اول
مالک انلارہ آفرین اتدے
ایلدی زلف کبھی نہ دینی
اولس کین جہان صیغہ کبیر

تن یوسفی یکر ہے درم
بو قدر امکان کہ اولنہ آفرین
ددر عاقبت کئی با اللہ
اور دلیر کہ کھسری مکتونے
درج خاصندہ آئی نرج اتدی
الدی مالکدن اپتیوب آئی
حجت اتدی انوکھ اخوتہ
بند ادب کی صقن بو او غلام
یوں بولجی متاعوگ آد کدہ
بو نہ ہر تورا اشدن آچار
یوسفوگ بدن آھنین اتدی
جلدی ہند سیاہہ ہر پستی
بوینہ اور دی ظلمہ زکبیر

ہو غدن بری ایکن اول گل
ہر کہ اول جو محبت داولا
دکو صانوب غالی مالک فر
قومی ہم لبکسن اول نور
بیر شور میدی اول تر ہینہ
نولہ کپسہ غذا و زیبا خد
ارمی چون کہ یوسف جاہ
ہوں کگردی پلاپلہ دل خد
ہو بی آغینہ ایزی غدن اتر
شدت بند ساعدیہ بنان
ساق بوری در وقیدہ سم
ہوں کہ مالک مر آدی الدی
یا تدر آندہ یوسف اخواتی

سمنینہ ایریندی آفت غل
انجا لایعقد مقیتہ داولا
اکا کر کا نہ ایلدی نظر
قچی کافر لوق اتدی کافرہ
کہ کبیدی سراہکی پشیمینہ
اولور آیینہ نوک غلامی خد
اولدی ناچار کیدی ناچارہ
السنہ قارہ کبیدی ماہ جدید
کلیرینہ قورقن آنے پذیر
ہر سمنن اولدی بیچہ ہر جان
ساق سرویکن اولدی رخ بقم
ذوقدن آندہ اول کچہ قلدی
قچہ دیو کوزتہ لر آنے

بنا

ہو